

Boo KFUM — 40 år fyllda av idrott

Artikeln är tagen ur Ormingebladet nr 7/8, 9 och 11 1990 och är skriven av Bobo Karlsson, sedermera ordförande i Boo KFUM 1987/88 – 2003/04 efter en förlaga (Boo KFUM 25 år) skriven av hans far Bengt Karlsson, initiativtagare till och ordförande i Boo KFUM 1950/51 – 56/57 (ej 54/55).

Boo Scoutkår bildades den 13:e februari 1946 – initiativtagare var pastorsadjunkt Widar Hedin. Två år senare invigdes KFUM-gården vid Skjutbanevägen i Björknäs. Widar startade 1949 Boo-posten, lokaltidning i Boo under 23 år. 1950 startades vår förening, dvs idrottsavdelningen, en lyckad avkomma av Boo KFUM:s scoutkår. Boo KFUM kan alltså i år fira sin 40-åriga tillvaro, födelsedag 1 september. Idrottsavdelningen bildades nämligen den 1:a september 1950 av ett gäng pojkar som tidigare utövat scoutverksamhet. I KFUM-gården samlades i första hand den minnesrika kvällen Bengt Karlsson, Tage Lind, Lennart Öström, Leif Nordquist, Owe och Stig Cedemar. Bengt Karlsson fortfarande aktiv i föreningen som kassör och med mer än 10 års styrelsearbete i Svenska bordtennisförbundet. Tage Lind sakkunnig inom Motorbranschens Riksförbund. Owe Cedemar initiativtagare till basketsektionen, och broder Stig numera aktiv i Rackethallens stiftelse.

Konstituerande styrelse valdes, Bengt Karlsson blev ordförande och Leif Nordquist utsågs till kassör. Stadgarna antogs och i dess första paragraf under rubriken ändamål fastslås: "Boo KFUM:s IA stiftad den 1 september 1950 har till ändamål att genom utövning av idrott och friluftsliv verka för medlemmarnas andliga och fysiska fostran samt för en god kamrat- och idrottsanda."

1950–51 var KFUM-gården enda samlingslokalen i Boo kommun förutom kyrksalen. Jordmånen var således god för att samla ungdom kring bordtennisbordet. Bordtennis var den nybildade föreningens huvudsakliga idrottsuppgift, även om man passade på att spela fotboll lite då och då i anslutning till vikingatågen i provinsen.

Fortfarande i scoutkårens regi spelades antagligen den första bordtennismatchen i kårens historia mot Engelbrektspojarna, vinst med 6–2. Under hösten följde nu slag i slag ett antal vänskapsmatcher bl a mot Hjorthagspojarna, Gustavsberg och KFUM Stockholm med växlande resultat. Vi startade med ett

8-mannalag i Fredhagsserien.

1951–52 på hösten start i nationella seriesystemet division 6 med stor spänning. Även ett B-lag och juniorlag ställdes på fötter. Sju vänskapsmatcher spelades, samtliga med vinst. Nya spelare dök upp, Lennart Öström, nära granne till KFUM-gården, kom med på allvar, Bror och Lage Svärd, Tore Thulin, och vår första kvinnliga medlem Gun Månsson.

Idrottsavdelningen fick i september ett bidrag från scoutkåren på 15 kronor följt av ytterligare ett på 25 kronor. För att bättra på ekonomin togs ett friskt initiativ och arrangerades distriktsmästerskap för KFUM med ca 40 deltagare. Förutom kassaförstärkning blev det också en sportslig framgång då Stig Cedemar och Bengt Gustafsson vann dubbelklassen. Bröderna Nordquist skänkte ett stiligt pris till klubbmästerskapet, som Leif Nordquist tog hem. Under vårsäsongen 1951 antogs våra stadgar av Riksidrottsförbundet och av KFUM:s idrottsförbund. Nu först var vi "riktiga" och kunde anmäla oss till den nationella serien. Säsongen 1951–52 avslutades med att vi arrangerade en btt-turnering i Björknäs skola. Premiärrangemanget gick av stapeln den 1 april, startavgiften hisnande 1:50. Nu började verksamheten skjuta fart och kassören fick anledning att köpa in föreningens första kassabok för 2:80.

Ekonomin var verkligen ett stort problem. Föreningens kassör fick börja sin verksamhet med att låna ut tolv kronor, bl a för att kunna betala anmälningsavgiften till serien med 5 kronor. Givetvis fick alla som spelade betala sina egna bollar, 65 öre kostade bollarna, och då blev det 15 öre över till klubbkassan. Likaså såldes läsk – värmen från den öppna spisen i KFUM-gården var besvärlig och träningspassen hårda. Läsken såldes för hela 50 öre och gav klubbkassan ett netto på 26 öre styck.

Erik Viklund, spelstark järnhandlare i Björknäs skänkte oss det första riktiga bordet. Erik ställde också upp i Nackamästerskapet och vann oldboysklassen, vår förste segrare.

■ 50-öring i duschavgift

1952–53. Medlemmarna strömmade till, Rolf Wirström, Berndt Eriksson, Georg Bartak, Sven Dahl och Börje Adolfsson är några namn på nytillkomna spelare. Samarbetet var speciellt gott med Svenska Bilfabriken i Augustendal som hade en livaktig bordtennissektion. Seriespel denna säsong i division 5. Verksamheten hade kommit in med en fot i Björknäs gymnastiksal, inte minst genom vaktmästare Göte Carlsons medverkan. För att bättra på klubbkassan tog vi en 50-öring i duschavgift.

Vänkskapsmatch mot allsvenska AIK:s reservlag, seger med 7–3. Utflykt till Gävle och match mot KFUM. Det var svårt att skiljas från den gamla scoututflyktsmodellen med pingis på middan och fotboll på eftermiddan, så det blev fotboll i Gävle också. Motionsfotboll spelades också mellan pingisklubbarna i Stockholm denna sommar. AIK, Djurgården och Hammarby bland storheterna ställde upp, liksom lilla Boo.

Bordtennisspelandet till trots, så odlades kontakterna med de gamla vännerna i scoutkåren, bl a var det gemensam samling i KFUM-gården varje julnatt kl 01.45 för julkappsbyte och senare avtåg med facklor till kyrkan.

Våren 1953 anordnades en stor propagandaturering i gymnastiksalen, många spelare från stockholmsdistriktet deltog. Vår egen "Bagarn" Gustafsson segrade i juniorklassen. Ett lotteri på 1 500 lotter såldes nästan ut, och gav ett netto av 851:50. Så kunde föreningens första riktiga bord, Stiga Expert för 368:60 köpas in. En ordförandeklubba inhandlades också.

Vi deltog för första gången i KFUM:s riksmästerskap. Stig Cedemar svarade för en fin prestation genom att bli tvåa i juniorklassen och tillsammans med Bengt Gustafsson bli tvåa också i juniordubbeln. I seriespelet lyckades Leif Nordquist, Owe Cedemar och Sven Dahl med att ta en tredje plats i division 5.

1953–54 kom en ny spelare till föreningen från Hellas, Anders Olsson. Anders tog också hand om träningen och förde laget omedelbart genom division 5. Den dominerande händelsen i övrigt för oss var att vår grundare Widar Hedin flyttade från vår kommun till S:t Göran. Snoddas var riksidolen nr ett, och han gästade oss vid en fest i juli 1953, nettobehållningen från festen 231:88.

1954–55 fortsatte framgångarna i serien, division 4. A-laget med Anders Olsson, Leif Nordquist, Stig Cedemar och Bengt Gustafsson förlorade endast en match under hela säsongen, säkrade slutsegern i sista omgången och avancemang till division 3 var ett faktum. Leif Nordquist som vunit de första 4 årens klubbmästerskap fick nu se Anders Olsson överst på prispallen. Föreningen deltog i arrangemanget av Ungdomens dag, ett lotteri gav 887:50 och den nya kassören Bengt Karlsson kunde per den 1 januari 1955 räkna in 511:27 i kassan. Leif Nordquist tog över som ordförande.

1955–56. Vi deltog med representationslaget i division 3 och blev 3:a. Luciafest i Björknäs skola med lotterier gav oss välbehövliga 456:25 i kassan, ett anslag från ungdomsrådet med 100 kronor bättrade på resurserna. Vi började nu göra PR för sporten i stor skala. Bl a lockade vi nya medlemmar med resor till metropolerna Karlstad, Gävle och Örebro i samband med våra bortamatcher. I KFUM–RM som spelades i Stockholm fick vår Anders Olsson stryk av en junior som hette Lars Stark i finalen. Lasse är i dag en av våra skickligaste inspicenter på Dramaten. Lasse värvades efter "dådet" och blev sedan en av våra bästa under en lång följd av år. Anders blev i alla fall

klubbmästare.
1956–57. Årsmötet hölls som vanligt i KFUM-gården, medlemsavgiften höjdes till 10 kronor för seniorer och 5 för juniorer. En bordtenniscup för kvarterslag arrangerades och spelades på lördagseftermiddagarna i Björknäs skola. Lars Stark vann juniorklassen i KFUM–RM och kom tvåa i

Stockholms DM. Vi deltog med en stor trupp i Nyköpings påskturnering. Stig Cedemar tog initiativ till startandet av tennissektionen tillsammans med Anders Olsson, som bodde i Gustavsberg. För bordtennisen var det klang- och jubelår, seger i division 3 och steg upp till 2:an.

■ Spel i division 2

1957–58. KFUM-gården rustas upp av Tollare pappersbruk. Föreningen har nu 52 medlemmar, varav 6 kvinnliga. 4 lag deltar i juniorserierna, 2 fritidsgrupper redovisas till fritidsnämnden. Ungdomsverksamheten börjar ta fart.

Som ett led i förberedelserna för spel i division 2 anlitas f.d. världsmästaren, ungerska flyktingen Kalmán Szepesi som tränare. KFUM-RM i Linköping gav oss många framgångar. Lars Stark tillsammans med Giovanni Messa, en idrottsentusiast som under senare år kombinerade läraryrket med import av kinesiska sportartiklar, ny i föreningen, segrade i juniordubbel nyligen avliden 49 år gammal. Messa vann både herrsingel och juniorsingel. I Scandinavian Open Championship förlorade Messa mot Hans Alsér i finalen. Alsér som sen skulle bli en av de bästa i världen. I seriesammanhang var det glest med framgångarna. Endast fyra poäng och nedflyttning till division 3. Tage Lind tog över ordförandeklubban, och Bengt Karlsson kunde ägna sig åt Stockholms Bordtennisförbund. På Tages initiativ tillskrevs företag i Boo med bön om ekonomisk hjälp med hänvisning till att det är första gången i kommunens historia som ett lag deltar i en så hög serie. Vi var t o m tvungna att sälja dom gamla fotbollströjorna för att få in pengar.

1958–59. Åter ett år i division 3, denna gång med en andraplats som resultat. Bordtennisträningen decentraliserades i kommunen. Lännersta Bageri, en lokal i Insjön, KFUM-gården och Björknäs skola var nu träningsplatser, och nya medlemmar strömmade till. Omsättningen var nu uppe i 2 000 kronor och ett kassaskrin inköptes på Tempo.

1959–60. I samarbete med Skuru IK arrangerades ett Nacka-Boo-Saltsjöbaden-mästerskap i pingis. Med andra ord en föregångare till nutidens Nacka-mästerskap. Det blev en rad framgångar för de våra, Leif Nordquist vann mästartklassen.

De traditionella Luciafestligheterna hade nu vuxit till i omfång, bilkortage genom Boo, Luciatal och högtidlig kröning av Lucia. Kyrkoherde Lars Hedblom och "Lill-Nacka" sedermera känd som Rune Wallebom medverkade, och behållningen blev god, 1.260:80 till kassan.

1960–61. Boo-posten som några år utgetts av Boo Forum kom åter i KFUM-ägo den 15 augusti 1960 då en ny redaktionsledning tog vid.

Bordtennisspelarna var nu tillbaka i division 2 med Giovanni Messa åter med i laget efter en utflykt till Godtemplarna och med Hans Johansson och Allan Sjöo från AIK. Rikstränaren Alex Ehrlich tränade A-laget några kvällar, Björne Mellström besökte också träningen och delade med sig av sitt kunnande. Premiärseger i den nervpirriga division tvådebuten blev det med 6–1 mot Urania i Norrköping. I AIK-cupen svarade Boo för en skräll genom att besegra allsvenska AIK med 5–3, men förlust mot Djurgården i finalen med 1–5. En särskild ledare för ungdomsarbetet inom bordtennis utsågs. Messa blev ensam ansvarig och skickades på utbildning. Slutplacering i serien blev en 4:e plats.

1961–62. Våren 1962, närmare bestämt 16 april, startades en ny sektion inom föreningen för badminton. På årsmötet i maj beslutades att inrätta särskilda sektionsstyrelser för tennis, bordtennis och badminton.

Lag-RM för KFUM arrangerades i Björknäs och där svarade Hans Johansson, Allan Sjöo och Owe Cedemar för prestationen att för första gången ta lag-guldet. I division 2 slog vi tillbaka AIK med 6–3 och det betydde nedflyttning för AIK och en andra plats för oss.

Under hösten 1961 togs scoutarbetet upp igen med Lars-E Svensson som kårledare. Bland scouterna sågs en pigg pojke, Kjell Fagerqvist, som ganska snart la scoutmössan på hyllan och tog sig an idrottsarbete i stället. Kjell visade sig ganska snabbt bli en enorm resurs. Föreningens första anställda konsulent, drivfjädern i skapandet av Rackethallen, inte minst när det gäller den i dagarna färdigställda tillbyggnaden. Hans Johansson tog klubbmästerskapet och Thomas Eldh tog sin andra juniortitel.

■ Nu skapas

1962–63. "Nu skapas dagens pojkar till morgondagens män. Det är viktigt att vi alla hjälper dem på rätt väg. Inom KFUM gör vi det med idrott och scoutarbete." Med dessa inledande rader gick styrelsen ut med ett brev till ansvarskännande Boo-bor med en bön om ekonomisk hjälp. Omsättningen var nu uppe i cirka 12 000, men verksamheten var penningkrävande. Tage Lind, Stig Cedemar, Bengt Karlsson och Lars-E Svensson förblev icke ohörda.

Bordtennisen spelade i division 2 med Hans Johansson, Allan Sjö, Giovanni Messa och Leif Bergman i laget. Ett pojklag premiärflög till Visby för match i pojklagspokalen. Stefan Eldh, Gösta Storbacka och Gunnar Axling hette pionjärerna. Sex lag i S:t Erikscupen, för första gången skrudade i föreningens riktiga klubbdress. Nyinköp av bt-bord. Hasse Alsér gästar oss för specialtrimning av A-lagsspelarna.

Vid julbasaren 1962 deltar vi för första gången som medarrangör på Björknäspaviljongen tillsammans med Lottakåren, Röda korset och Arbetsterapin. Embryot till en basketsektion kan skönjas. Träningslokaler saknas men Bengt Karlsson leder några ungdomar, företrädesvis från Saltsjöbaden och man deltar i en ungdomsserie.

Våren 1963 genomfördes den första riktiga stora resan i föreningens historia. På Tage Linds initiativ besöks vänorten Spijkenisse i Holland med en stor trupp bordtennisspelare, tennisspelare och turister. Storsegrar i bordtennis. Vår minsta deltagare Christer Idén, 7 år, uppvisningsspelade mot borgmästare Blick.

1963–64. Föreningen har nu 118 medlemmar, flertalet inom bordtennis. Vi arrangerade en uppskattad utflykt för pensionärer med besök på Graninge Stiftsgård. För bordtennisgänget blev det respass ur division 2 och Thomas Eldh blev årets klubbmästare. I december 1963 bildades en ungdomsstyrelse för att ytterligare intensifiera ungdomsverksamheten. En bordtennislokal inreddes på Sockenvägen 32. Premiär för sommarträning i Tollare Folkhögskolas gymnastiksal.

1964–65. Bordtennislaget har förstärkts med Sören Mårdberg från allsvenska Vingåker. Fortfarande aktiv som veteranspelare,

men i första hand en stor tillgång som ledare och instruktör. En av föreningens värdefullaste "värvingar" någonsin. Han började med att ta vårt första distriktsmästerskap. Urpremiär för bingo, dock endast för medlemmar, på ungdomsgården. Vid KFUM:s Europamästerskap i Danmark blev det Sören Mårdberg förurnat att ta den första EM-titeln i singel, i lag blev det en andra plats efter England. I oktober kraschade Tollare pappersbruk, vår främste bidragsgivare under alla år, bl a genom underhållsarbete av KFUM-gården. En augustifest arrangerades på Myrsjöns festplats, behållning 839:63. Föreningen har nu 180 medlemmar.

1965–66. Bordtennislaget spelar i division 3 med Sören Mårdberg, Curt Österholm, Sune Pettersson och den mycket lovande junioren Dan Halvarsson. Sista matchen på våren 1966 är borta mot Gute på Gotland. Storseger med 6–1 och division-två-målet är nått. Efter denna serieuppflyttning har föreningen aldrig spelat lägre än division 2. Sören Mårdberg blev årets klubbmästare, och mästare i flickklassen blev Irene Bantema. En poängtävling för medlemmar genomfördes. Den gick ut på att värva medlemmar, sälja lotter, utföra goda idrottsprestationer och gå på utbildning.

■ Steget till allsvenskan

1966–67. Representationslaget vinner division 2 och tar för första gången steget till allsvenskan. En viktig milstolpe i föreningens historia. Sören Mårdberg, Curt Österholm, Dan Halvarsson och Sune Pettersson diplomerar med föreningens högsta utmärkelse, föreningsstandaret. A-pojkarna slutsegrare i S:t Erikscupen, våra övriga serielag tar 6 förstaplatser, vi tar "bästa-klubbpris" i Rimbo, Sala och Avesta, tar Kings Cup, junior-DM i lag, arrangerar KFUM-RM – de åtta bästa från Boo, Berndt Halvarsson vinner nordiska KFUM-mästerskapet i Halden. KFUM-EM spelas i Salo-niki strax efter grekijuntans kupp, elva spelare och ledare från Boo deltar. Vi premiärspelade i Europeiska Mässcupen, förlust mot Sparta från Prag med 1–5. 1967 års världsmästerskap arrangerades på Johanneshovs isstadion, 20 funktionärer från Boo deltar.

Årets klubbmästare är Sören Mårdberg. Dan Halvarsson tar sitt andra Östsvenska Mästerskap, vinner totalt 12 juniorturneringar, och rankas som tvåa av landets juniorer.

I april 1967 startar på initiativ av Stig Cedemar och Bengt Karlsson bingon i större skala på Björknäspaviljongen. Sören Mårdberg utses till kommunens bäste idrottsman för år 1967. Och i verksamhetsberättelsen slutsummeras verksamhetsåret till det mest framgångsrika i föreningens historia.

1967-68. Premiär för allsvenskt spel i bordtennis, första matchen mot Sölvesborgs BTK i Nacka sporthall. Tyvärr har Dan Halvarsson försvunnit till en annan klubb, men en "pinne" blir det ändå i premiären för Sören,

Curt och Sune. Säsongen var resultatmässigt rätt bra bortsett från jumboplatsen i allsvenskan. Segrar i Kings Cup, vid KFUM-RM i Göteborg och Nordiska mästerskapen i Salo, Finland. I Mässcupen förlust först i semifinalen i Prag mot Stadion med 1-5.

1967 den 23 september invigdes den efterlängttade idrottsplatsen i Boo. Som ett inslag i invigningsfestligheterna spelades finalerna i Boo Open, det första stora tennisarrangemanget med Stig Cedemar, Stefan Saläng och Bengt Björkman som upphovsmän. Fler nyheter, badminton premiärspelades i nya sporthallen i Björknäs. Ny var också föreningens ordförande, Thomas Eldh, som tog över ordförandeklubban från Stig Cedemar. Midsommarmfesten på Myrsjöns festplats var också ett premiärarrangemang, liksom årsfest på restaurang Herrgård och supporteravdelningens julfest för barn. Ja, 1967 var verkligen året det svängde om. Bengt Björkman tog initiativ till en klubbtidning, samme man stod för ungdomsträningen i pingis och bjöd in föräldrar till en träff med film och allt. Vår första farmarklubb (dotterklubb) bildades av Hans Johansson, Boo BTK blev namnet.

1968-69. Huvudstyrelsen, nu med Bengt Björkman som ordförande, tar ett nytt friskt grepp om föreningens administration och annonserar ut en tjänst som arvoderad befattning. Kjell Fagerqvist tillträder jobbet och öppnar kontor på Tallvägen 10. Vi uppvaktar fritidsnämnden i tre väsentliga frågor, klubblokal i Orminge, nya anslagstavlor i kommunen och en permanent lottkiosk i nya centrum.

Idrottsligt så vann bordtennisgrabbarna, nu med Björne Mellström i laget, division 2, och tog steget tillbaka till allsvenskan igen. Föreningens allra första SM togs hem av Björne Mellström som vann oldboystiteln. Andra stora framgångar var A-pojkarna, som vann S:t Erikscupen, och juniorerna tog hem Kings Cup för alltid genom Berndt Halvarsson och Lars Carlsson. I säsongslutet vid Europamästerskapen för KFUM i London idel segrar.

1969-70. Karl-Ewert Wärmheim tar över som ordförande. Bordtennislaget försvinner ur högsta serien igen, förlust sista matchen mot Falkenberg, förlusten hängde på allra sista bollen. Omsättningen börjar närma sig 100 000 kronor. Vi gör ett upprop till allmänheten genom Boo-posten att teckna sitt namn för ett tennistält. Hans Kroon vinner årets klubbmästerskap och blir östsvensk seniormästare. Öppen verksamhet för ungdom startas i lokalen Ormingeren 54, Kjell Fagerqvist ansvarig ledare.

1970-71. Så är vi då inne i 70-talet, föreningen har nu drygt 300 medlemmar. Bordtennislaget tar åter steget till allsvenskan. Björne Mellström som är tränare i Israel tas hem till kvalmatcherna och det går vägen. Bo Persson svarar under säsongen för en lång rad uppmärksammade insatser, bl a internationella dubbeltitlar tillsammans med Stellan Bengtsson och flera landskamper. Ytterligare en farmarklubb bildas, denna gång Nacka BTK.

Orminge nya köpcentrum invigs den 25 mars och vi deltar i festligheterna med en utställning samt med bordtennisuppvisning. Klubbtidningen har döpts till "Knuffen" och medlemsnålen finns för första gången att köpa. Stor ledarkonferens hålls på Grand Hôtel i Saltsjöbaden.

1971-72. Ingemar Wikström ny för året, tillsammans med Bo Persson och Björne Mellström är ett verkligt kanongång. Strid in i det sista med Falkenberg om guld, andra plats och silvermedalj,

det bästa hittills. Brannhällskolan färdigställs och vi startar bordtennisverksamhet för ungdom där.

1972-73. Anders Johansson från Falkenberg heter årets tillskott, tydligen precis vad som behövdes. Med Björne Mellström som taktisk lagledare blir det för trion Bo Persson, Ingemar Wikström och Anders Johansson svenskt lagmästerskap. En rad fantastiska segrar svarar trion för under året, eller vad sägs om följande titlar: DM, ÖSM, SM och VM. Björne spädde på med att i VM i Sarajevo vinna Jubilee Cup, dvs VM för lagledare.

1973-74. Denna höst får bordtennissektionen kommunens kulturstipendium på 3 000 kronor för sitt uppmärksammande arbete såväl inom elitidrott som på bredden. Det värmdes.

Bordtennislaget lyckas över förväntan i Europacupen där vi i kraft av vunnit lag-SM är svensk representant. Nu utan Bo Persson och Ingemar Wikström, men med Tomas Berg och Ulf Thorsell i laget. Det visar sig att unge Tomas kommer att spela många avgörande roller i cupen tillsammans med årets komet Ulf Thorsell. Ulf Thorsell har i inledningen till säsongen blivit Europamästare för juniorer i singel, dubbel och lag, i EM-laget deltog också Tomas Berg. Detta ungdomliga lag vinner allsvenska grundserien, håller inte riktigt i spurtan i slutspelet men tar en tredjeplats. I Europacupen avancerar vi till final mot de jugoslaviska mästarna.

■ Svenska mästare i bordtennis 1973. Fr v Bo Persson, Ingemar Wikström och Anders Johansson.

■ Europa cup-finallaget. Fr v Anders Johansson, Ulf Thorsell, Tomas Berg och Björne Mellström.

Kjell Fagerqvist drar igång flickpingisen igen, och får stort gensvar. Dagverksamheten flyttas över till Myrsjöskolan, och i fotbollskorpen tar pingiskillarna hem segern i sjuanna för tredje eller fjärde året. Ytterligare en farmarklubb bildas, Orminge BTK med Hans Johansson igen som initiativtagare och ledare. "Koncernen" kan nu redovisa närmare 1 000 medlemmar.

■ 25 år

1974-75. Det är föreningens 25:e verksamhetsår. Tänka sig att 25 års pingisspelande förflutit sen scouterna i gamla hederliga KFUM-gården började med den lilla vita bollen. Bordtennissektionen firade jubileet på ett flertal sätt. Resultatmässigt genom An-

ders Johanssons och Ulf Thorsells svenska mästerskap i dubbel. Laget kom 3:a i allsvenska, och sist men inte minst final i den finaste av alla klubbturneringarna i alla idrotter, Europeiska mässcupsen. En final som spelades i Reykjavik på Island på självaste midsommarafton. Ulf Thorsell slog i den matchen igenom internationellt genom att besegra alla tre ungerska landslagsmännen. Tomas Berg svarade också för en mycket fin prestation genom att slå ett världsnamn, Gabor Gergely. Björne Hellström spelade tredje man. Hedersam förlust med 4-5. KFUM:s Europamästerskap spelades i Amsterdam med idel Boosegrar. Avslutningsvis på säsongen arrangerade vi landskampen Sverige-Sovjet, sista matchen i Europaligan, publikrekord i Nacka sporthall.

1975/76

Under detta verksamhetsår utökades föreningskonsulenttjänsten till heltid, Kjell Fagerqvist blev därmed en av de allra första konsulenterna i kommunen på heltid. Det var ett djärvt men moget grepp för framtiden. För nu projekterades och uppfördes Myrsjöältet i samarbete med kommunen. Nära samarbete med kommunen, vi minns gärna Palle Pettersson som svarade för ett jättejobb i tältprojektet.

Invigningskalas med tennisuppvisning av dåtidens stjärna Kjell Johansson med Boo-bon och radiosportens Mats Strandberg som konferencier. Fullmäktiges ordförande Reinhold Eriksson svarade för den formella invigningen.

Invigningskalas med tennisuppvisning av dåtidens stjärna Kjell Johansson med Boo-bon och radiosportens Mats Strandberg som konferencier. Fullmäktiges ordförande Reinhold Eriksson svarade för den formella invigningen.

Samtidigt som sista delen av tältprojektet avverkades togs det första stapplande steget för att bygga en permanent hall. Lars Ahlman, driftig ledamot i bordtennisstyrelsen och tillika stadsingenjör, tog hand om rodret.

Förutom sedvanliga jubileumsfestligheter med utdelning av utmärkelser till förtjänta ledare och spelare på restaurang Herrgård så genomfördes också några sportarrangemang.

■ 25 ÅR

Basketsektionen bjöd på dåtidens "basketstar" Glenn Berry i Myrsjöhallen. Alviks Basket deltog i en rullstolsbasketgala. Badminton hade i sin jubileumstävling nästan 200 deltagare, och Birgitta Lantz gick till tre klassfinaler.

Tennissektionen genomförde Boo-Spele-utomhus med Kenneth Falk som segrare i juniorklassen.

Grand Prix i bordtennis föddes av Anders Johansson. A-laget förlorade i semifinalen i Mässhopen mot västtyska Reutlingen med 1-5.

Squashspelarna började andas morgonluft, tänk en squashbana i den nya hallen, kanske!

■ BINGO-VINST

1976/77

Detta verksamhetsår satsade föreningen mycket på utbildning. Lennart Carlsson, med goda erfarenheter i ämnet från sitt ämbete inom KF, blev självklar utbildningschef. Lennart drog tillsammans med konsulenten igång en uppstartningskonferens på Solbacka med ett 30-tal deltagare. Vidare en fortsättning på den inslagna vägen med en konferens i kombination med intressanta studiebesök i London.

Arbetet på hallplanerna fortsatte, markfrågan tydligen svårlost.

Samarbetet med Boo IF utökas. Förutom gemensamt kansliutrymme ges också Knuffen ut i samverkan. Flyttlasset går från Ormingegården till Klintvägen 4.

Representationslaget i badminton åker ur division 2, men glädjande pysslingarna Christer Helin, Jonas Nord och Håkan Lindahl bland de bästa i Stockholm.

Förutom Owe Cedemar och Irma Lagerstedt i basketledningen gör sonen till Irma, Jimmy, entré på arenan. Jimmy som under många år framöver blir en mycket värdefull instruktör och basketledare.

Bingoverksamheten omfattar såväl sk storbingo på Björknäspaviljongen som automatbingo på 69:an. Bingo-"maffian" Åke och Inga Sandqvist, Rolf Maimon, Göta och Harry Ekström kunde glädja sig åt att inkomsterna på bingo för första gången passerade 500 000:-.

prestation med att gå till regionfinal i 70-iaden.

Basket FAN-Club bildas och startar med att ge ut en egen tidning. Ny tränare för A-laget är Uno Lahti tidigare Södertälje Basket.

■ KS OPEN

1978/79

Kjell Sundberg tar över ordförandeklubban i huvudstyrelsen, Kjell Fagerqvist blir chef och ansvarig för Orminge Sport som är ett samägande med Boo IF. Bengt Hedberg ny konsulent. Besöken ute i skolorna utökas, Kent Martinsson och Anders Johansson besöker nästan alla kommunens skolor. Fler unga utövare blir resultatet av besöken i alla sektioner. Knuffen passar på att fylla 10 år. Hans Örnhall är reseledare för en pingistrupp till USA, dottern Sara, Lotta Karlsson, Dennis Olofsson, Roland Svensk spelar i US Open. Ingen förstaplacering men vilket äventyr.

Ungdomsspingisen med Kent Martinsson som pådrivare slår rekord, 32 lag i S:t Erikscupen. Träning alla kvällar i veckan i både Myrsjö- och Nybackahallen.

En annan USA-resenär var Mats Wennström som åkte tillsammans med KFUM-regionen på studieresa.

Premiärår också för tennissektionens utlandsresa, 22 spelare till Jugoslavien.

Våren 1979 gästade en bordtennistrupp Irak. En resa som slår det mesta, tusen och en natt under drygt 10 dagar.

Fantastiska upplevelser i sagoomspunna Bagdad, utflykt till ett av världens sju underverk, de hängande trädgårdarna i Babylon, och sportsligt, "landskamperna" mot Iraks landslag, vinst med 5-1 i bägge. Lyckliga resenärer: Kjell Fagerqvist, Manfred Schneider, Thomas Karlsson, Hans Wretling, Tomas Berg, Per Sandström och Bengt Karlsson.

Planerna på hallbygget tar fast form, mark avsätts "bakom" Myrsjöskolan, och bygget startar.

■ ÄNTLIGEN HALL

1979/80

Hallen börjar byggas. Rönning i den oländiga terrängen startar kl 9.00 den 27 oktober. Någon i rönningsgänget påpekade att det passar bra som ett led i 30-årsfirandet att lägga grunden till det egna bygget.

Kent Martinsson efterträder Bengt Hedberg på konsulentposten.

Badmintongänget har vuxit till över 200 aktiva. Irma Lagerstedt blir ordförande i basket efter Owe Cedemar.

Pingislaget tar sig till slutspel i elitserien, förlorar mot Falkenberg med 5-8. Vår värdefulla matchvinnare i A-laget Anders Johansson utses till bas för bordtennislandslaget. Bengt Karlsson tar plats i styrelsen för Svenska Bordtennisförbundet och deltar som delegat i VM som spelas i landet annorlunda, Nord-Korea.

Vi arrangerar landskampen Sverige--Frankrike i bordtennis i Nacka sporthall och slår nytt publikrekord.

1984/85

Idrottsskolan har nu över 200 barn och ungdomar i sin verksamhet. Sektionerna ställer upp med ledare och visar sina respektive idrotter för de unga deltagarna. Meningen är att på sikt skall sektionerna kunna rekrytera till sin verksamhet från idrottsskolan och då gäller det att ge alla en liten smakbit av de olika grenarna.

Statens Ungdomsråd uppmärksammar våra initiativ och vi får ett stimulansbidrag på 15.000:- för att utbilda fler ledare och instruktörer.

Två nordkoreanska spelare med ledare gästar klubben under säsongen, och den bästa, Kim Song Hy, visar en mycket hög klass. Song Hy drar ett tungt lass i representationslaget och för laget till slutspel.

Årets sektion blir bordtennis, bl a för slutspelsplatsen i elitserien.

Årets ledare blir Ulf Ljungqvist och Kerstin Hammarberg får en annan utmärkelse, Årets Lejon, också för fina insatser inom tennis.

Stiftelsens ekonomi försämras beroende på att föreningens sektioner inte klarar av att betala sina lokalhyror i hallen. Midsommarfesten arrangeras vid hembygdsgården efter splittringen med HLS.

1985/86

I samband med årsmötet lämnar Bo Reilert ordförandeklubban till Björn Gärde.

Det ekonomiska läget allt kärvare, bingoinkäkten mindre än hälften mot tidigare år. Nybackabingon läggs ner pga dålig lönsamhet. Åke Sandqvist, Rolf Maimon, Harry och Göta Ekström är några av funktionärerna som i mer än 20 år svarat för bingon på först Björknäspaviljongen, sen efter branden en kort tid i Myrsjöskolan, och senaste åren i Nybackaskolan. Styrelseturbulens under året, bl a beroende på olika synsätt när det gäller föreningens och stiftelsens arbetsformer. Föreningen tvingas att utnyttja kommunens borgensåtagande för att kunna betala lån och räntor.

Trots dessa ekonomiska störningar anstränger sig sektionerna att i möjligaste mån hålla kvalitet på verksamheten.

Inom bordtennis satsades på tre toppmeriterade tränare, Kia Sigge, Ola Werner och inte minst Glenn Östh med tidigare uppdrag för dam- och ungdomslandslaget.

En svår säsong kantad med skadade spelare innebar respass igen ur elitserien, endast en vinst mot Halmstads BTK kunde inkasseras.

1986/87

Ett kraftfullt åtgärds paket arbetas fram av Stiftelsen i nära samverkan med föreningen. Stefan Saläng med ett tidigare förflutet i föreningen som både tennisspelare och ledare ställer sig till förfogande och leder utvecklingsarbetet.

Michael Eriksson efterträder Christer Hansson på posten som kombinerad hallansvarig och konsulent, och Moktar Ressaissi anställs på halvtid för att förstärka konsulenttjänsten.

Moktar överför de traditionella sommarlägren till en ny aktivitetsform, Indiansommar, med huvudsakligen utomhusprogram i form av vildmarksliv under en vecka i skogarna runt hallen.

En av föreningens verkliga trotjänare, Karl-Ewert Wärmheim bryter upp och flyttar norrut. Kalle har verkat i många år som ordförande i sektionsstyrelse, huvudstyrelse och senast i Stiftelsen.

Stiftelsen arrangerar en uppmärksam tillställning, 60-årsfesten för chefen för Dramaten och tillika tennisspelaren Jan-Olof Strandberg. Mat och dryck, Lennart Bergelin och Bengt Grive på planen, och över hundra gäster från underhållningsbranschen gästade jubilarerna och Rackethallen.

Basket tar steget upp till division 3, medan bordtennisförmållaget Boo BTK åker ur division 2. Boo KFUM först på 4:e plats i division 1, långt ifrån elitserien numera.

1987/88

Den ekonomiska situationen ter sig ljusare, en uppgörelse har träffats med kommunen, och föreningen har fått tidigare innehållit aktivitetsbidrag.

Kia Sigge, premiär för en kvinna på posten som konsulent efter Michael Eriksson.

Också basketsektionen får vidkännas spelare- och ledarförluster. Damlaget tröttnar på att träna och spela basket och lägger av. Jimmy Lagerstedt, mångårig driftig och energisk ledare bestämmer sig för att emigrera till Australien.

Per Sandström, också en trogen kämpe vid bordtennisbordet i många år avslutar sin 13:e säsong i klubben. A-laget blir 3:a i division 1.

Vi arrangerar Grand Prix-slutspelet tillsammans med Atlas Copcos btssektion i deras hall. Med stöd från företaget, reklamprogram och en liten betalande publik klarades ekonomin med ett nödrop.

Nu börjar en ny ungdomsgrupp ges sig till känna i pingis.

Martin Eriksson, Martin Andersson, Johan Strandberg, Fredrik och Mattias Jaako, Anders Frölund är några av namnen som säkert kommer att låta tala om sig i fortsättningen.

1988/89

Efter ett par års stagnation börjar verksamheten nu ta fart igen på alla områden.

Stiftelsen och föreningens ekonomi har mått bra av kuren som startades för ett par år sedan. Såväl den administrativa organisationen på föreningskansliet som styrelsearbetet i de olika verksamhetsgrenarna har fått ny livskraft.

Datorer anskaffas för att underlätta både föreningens och stiftelsens administration, medlemsregistret aktualiseras och förfinas. Knuffen genomgår en ansiktslyftning och ny redaktör utses, Hans Kalderin, 22.

Ny på ordförandeposten i huvudstyrelsen blir Bo Karlsson 24. Planerna på att ersätta det nu 15 år gamla tältet börjar ta form, och Kjell Fagerqvist tar ansvaret för byggprojektet.

Ormingekarnevalen firar 10-årsjubileum, och vi deltar aktivt för första gången med både idrottssupervisningar i olika grenar samt i de ekonomiska aktiviteterna.

Styrelsen tar förnyade kontakter med kommunen för att få till stånd någon form av lokalbidrag. Sektionerna betalar över 350.000:- till Stiftelsen i lokalhyra. Alla kommunens föreningar har helt fria lokaler för sin ungdomsidrott, och dessutom bidrag till kanslilokaler. Boo KFUM har varken det ena eller andra, tala om rättvisa.

Tillsammans med Boo IF, tidigare samarbetspartner, Boo SK och Boo FF bildas Boo-Alliansen. Meningen är att med gemensamma krafter kunna påverka kommunen i bidragsfrågor, svara för viss utbildning som kan vara av gemensamt intresse, se över Boo-områdets behov av anläggningar etc.

På det idrottsliga området ser en ny sektion dagens ljus, budo. Initiativtagare är Moktar Ressaissi och Kent Mattsson. Budo kan indelas i två skilda verksamhetsformer, dels självförsvar, dels judo.

Redan vid starten rönste denna nya sektion stor efterfrågan från både vuxna och ungdomar.

Årets Lejon tilldelades bröderna Peter och Magnus Mårdberg för deras fina insatser att driva ungdomspingis som ledare i kombination med eget spel på hög nivå.

Efter fjolårets avhopp i badminton togs nya krafter. Som ett första steg togs tre nya tränare fram, Michael Weiss, med förflutet från badmintonförbundet, Jonas Eriksson och Timo Martinsson. Andra steget blev att rekrytera en helt ny generation ungdomar intresserade av badminton. Till "projektledare" att svara för kampanjen och samtidigt få alla pusselbitar på plats utsågs Moktar Ressaissi.

Basketsektionen drog igång ungdomsträning för nybörjare i Rackethallen och samlade många nya unga entusiaster.

Ungdomslaget som spelade i division 5 införlivades i den speciella satsningen som TEAM 90 möjliggör. Laget fick förutom extra utrustning möjligheten att delta i en internationell ungdomsturnering i Köpenhamn.

Budo-grupperna fortsatte att växa, och snart var det nödvändigt att öppna träningslokaler alla kvällar i veckan.

Bordtennissektionen hade framgångar, bl a vann Boo BTK division 4, Henrik Sandström, ny ung lovande junior, blev svensk mästare i herrjunior-dubbel, Martin Eriksson hade framgångar i S:t Erikscupen tillsammans med sina lagkamrater och individuellt i skol-DM. I riksmästerskapet blev det guld för laget, Martin Eriksson i pojkar 13 och Johan Rönnblom pojkar 9.

Under en sommarmånad arrangerades ett träningsläger i Rackethallen för en landslagstrupp från Saudi-Arabien.

De mest lovande ungdomarna placerades i en utvecklingsgrupp som fick namnet TEAM 90. Lite speciell utrustning som extra grannlåt men i första hand en extra satsning på goda tränare och ytterligare turneringsdeltagande för att nåskvnda utvecklingen.

1989/90

En ytterligare stabilisering av verksamheten har uppnåtts under det 39:e verksamhetsåret.

Bingoverksamheten på automatbingon, Götgatan 69, har omstrukturerats och fått ny ledning. Den nya lotterilagen som öppnar möjligheten till kontantutdelning av vinster bidrog självklart också till ett allt bättre ekonomiskt resultat.

Under året har kontakter knutits med en konsult som bearbetar sponsormarknaden för både föreningen och stiftelsen.

Arbetet i Boo-Alliansen fortsätter, nu har konkreta utbildningsprogram arbetats fram. Kommunen fortfarande kallsinnig till vår propå om någon form av driftsbidrag eller lokalbidrag för ungdomsverksamheten.

Föreningens flaggskepp, bordtennislaget i division 1 kämpade i det längsta om segern och steget till elitserien men får se sig besegrade av Bele i slutspurt. Lillebror, Boo BTK svarar för prestationen att vinna division 3 och närmar sig storebror i seriesystemet. Sören Mårdberg som framgångsrik lagledare kunde glädja sig åt att i laget spela med blott 15-åriga Martin Eriksson, sonen Magnus, Dennis Olofsson, i början av 80-talet en av de mest lovande 9-åringarna, gästen från Australien Jamie Perry samt Hans Wretling med förflutet i Boo KFUM:s lag för ett par år sedan.

Inom de yngsta klasserna heter nu morgondagens stjärnor Martin Kroon, Johan Rönnblom, Anders Welander, Johan Eriksson och Tomas Ekblom. Återväxten är tryggad, det skall bli intressant att följa dessa ungdomars vidare utveckling vid pingisbordet.

Ett historiskt besök i Tallinn med returbesök i Boo genomfördes med en ungdomstrupp på ett 15-tal spelare och ledare.

Sannolikt var vi först av alla svenska trupper i Tallinn efter frigörelsen. En resa fylld av starka upplevelser och nya kontakter. Esternas returbesök i Boo underlättades med stor hjälp av Myrsjöskolans kökspersonal och ekonomiskt bidrag från kommunen vilket vi tackar för.

Redan i början av jubileumsåret arrangerar bordtennissektionen ett flertal jubileumsarrangemang.

Först av dessa är Svenska Mästerskapet för handikappade spelare. Drygt hundralet deltagare gästade Rackethallen under två dagar. SM spelades för både rullstolsbundna som stående med handikapp. Med mycket god hjälp från såväl skolans kökspersonal som kommunens fritidsnämnd kunde tävlingarna genomföras med hög kvalitet och till de tävlandes belåtenhet.

Arrangemang nummer 2 var Grand Prix-slutspelet i Nacka Sporthall. Förutom de svenska världsmästarna deltog 2 av de allra bästa kineserna. En "artistgala" på toppnivå, som tyvärr inte samlade fullt hus.

Tredje arrangemanget i jubileums-serien var ungdomstävlingen Buster Cup som premiärspelades i slutet av maj i Rackethallen. Med dessa tävlingar inleddes jubileumsåret. Verksamheten i sektionerna har under det här året rullat på med oförminskad kraft. Tillsammans med Orminge Centrum firades den "riktiga" födelsedagen den 1 september med olika attraktioner. Dessutom har vi med Ormingebladets medverkan fått redovisa våra 40 verksamhetsår vilket vi är både glada och tacksamma för. Nu återstår knappt ett kvartal av jubileumsåret.

JUBILEUMS- OCH INVIGNINGSFEST I RACKETHALLEN

Lördagen den 8 december kl
14.00–20.00

Preliminära hålltider:

14.00

- Föreningens ungdomar visar upp sig
- Presentation av friskvårdsprogram
- Musik och underhållning
- Fotoutställning 1950–1990

Ca 16.00

- Uppvisning i bordtennis och tennis

Ca 17.00

- Invigning av idrottsminister Ulf Lönngvist och kommunalrådet Erik Langby
- Utmärkelser
- Buffé (95:–, inkluderar minnesplakett)

Ca 20.00

- Slut

Artikelförfattarna
Bengt Karlsson
(avsnitt 1950–1975)
och Bo Karlsson
(avsnitt 1975–1990)

